

Διευκρινήσεις πρός «υπερμάχους»

Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Δέν ε' άξιζε νά άπάντησει κάποιος σέ όσα καταφανώς κακόβουλα, συκοφαντικά και μισαλλόδοξα γράφουν τώρα και σέ σάς (τά όποια, όμως, άθασάνιστα δημοσιεύσατε στό φύλλο τού «Ο.Τ.» τής 1.6.2007) οι κρυπτόμενοι κάτω άπό την άνωμυμία —άλλά γνωστοί σέ μάς άπό παλαιότερες παρόμοιες δραστηριότητες— «υπερμάχοι».

Γιατί κάθε φορά, που έπανάλαμβάνουν τις ίδιες τυποποιημένες συκοφαντίες (σέ εκκλησιαστικές και πολιτικές άρχές και τις δημοσιεύουν, στό γραπτό ή στον ηλεκτρονικό τύπο) και καλούνται νά δώσουν λόγο γι' αυτές στη Δικαιοσύνη, τις ανακαλούν, για νά μή καταδικασθούν, δηλώνουν ότι τιμούν τό πρόσωπο, τό έργο μας και την προσφορά μας στη βυζαντινή μουσική κι εκφράζουν τή λύπη τους, για τά όσα έγραψαν, άλλοτε άπό κακή πληροφόρηση κι άλλοτε άπό κακή εκτίμηση. Και τούς συγχωρούσαμε μέχρι σήμερα, γιατί ό σκοπός μας δέν ήταν νά τούς καταδικάσουμε, αλλά νά σταματήσουμε τις συκοφαντίες και τις ύβρεις εναντίον ήμών και των συνεργατών μας. Δυστυχώς εξακολουθούν την τακτική τους, εν γνώσει τής άναληθείας των ισχυρισμών τους. Άς αναλάβουν πλέον τις εύθύνες τους.

Σάς έπισυνάπτω, λοιπόν, για τό λόγο τού άληθές τις ύπ' άρ. 92340/2001 (συνεδρίαση τής 7.11.2001), 107508/2001 (συνεδρίαση 13.12.2001), 66502/2003 (συνεδρίαση 9.10.2003), και 32973/2006 (συνεδρίαση 18.5.2006), άποφάσεις τού Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Άθηνών καθώς και την ύπ' άρ 6744/2001 (συνεδρίαση τής 2.4. 2001) άπόφαση τού Μονομελούς Πρωτοδικείου Άθηνών (άπαγόρευση κυκλοφορίας τού βιβλίου «Η βυζαντινή μουσική - ή κοιτίδα της»).

Ός προς δέ τις —δθθεν— καταδίκες μας εκ μέρους τής Άγίας και Έρας Συνόδου τής Έκκλησίας μας, σάς έσωκλειώ επίσης τόσο την εύάρεσκείαν Αύτης τής 11.9.1997 όσο και την άπόφαση τής άπονομής τού παρασημου τού Αποστόλου Παύλου προς τον υπογράφμενο, τής 17.3.2006. Οι άναγώστες άς κοινούν.

Ό λόγος, ώστόσο, που άπασχολώ τις φιλόξενες στήλες τού «Ο.Τ.» είναι σοβαρώτερος: θέλω νά καταγγείλω και νά στιγματίσω τον άπόθμιο, δυτικομεσαιωνικό σκοταδισμό, που εκπορεύεται άπό τό θλιβερό αυτό κείμενο των άνωμυμων επιστολογράφων σας και θάλλει εύδως κατά τής καθόλου πνευματικής ζωής και τής ελευθερίας τού πνεύματος: ζητούν νά κλείσει ένα σχολείο! Νά κλείσει μία σχολή βυζαντινής μουσικής, έπειδή δέν τή βρίσκουν τής έγκρισως και τής τεχνοτροπίας τους. Και ποιά είναι ή σχολή αυτή; Η πολυπληθέστερη και παραγωγικότερη σχολή βυζαντινής μουσικής, λόγω τής άρτιας δάσκαλίας και τής προσωπικής εμπειρίας των διδασκόντων, σχολή που, έπανάλαμβάνω, κάνει υπερήφανη, την Ί. Αρχιεπισκοπή Άθηνών, στην όποία ανήκει Σχολή, που λειτουργεί νόμιμα στό πλαίσιο τού Υπουργείου Πολιτισμού, έξαντλεί στη δάσκαλία της τό καθορισμένο άπό τό νόμο πρόγραμμα, χωρίς περικοπές και «πασαλείμματα», και ή βυζαντινή μουσική δάσκαλείται ώς ίσχυη και ώς επιστήμη, όπως υποδεικνύει και ό θεωρητικός τής ίσχυουσας μεθόδου μητροπολίτης Χρυσάνθος, τού όποιου ή έξοχη κριτική έκδοση τού αυτογράφου του τού 1816, που έγινε άπό τον Δρ. Γεώργιο Ν. Κωνσταντίνου, μόλις είδε τό φώς τής δημοσιότητας.

Έδώ, λοιπόν, και άκριβώς στό σημείο αυτό έντοπίζεται και ό κύριος στόχος τού σκοταδισμού. Χρόνια τώρα, άπό την εποχή τού θανάτου τού σοφού Δασκάλου Σίμωνος Καρά κι έπειτα, οι κρυπτόμενοι σήμερα κάτω άπό την άνωμυμία «υπερμάχοι» προσπαθούν με συκοφαντίες και ύβρεις —γιατί δέν έχουν καμιά επιστημονική τεκμηρίωση— νά σπιλώσουν και νά γλιέσουν τή συστηματική δάσκαλία τού Σίμωνος Καρά, που αναδεικνύει και τεκμηριώνει τή μέθοδο των Τριών διδασκάλων, προφυλάσσει τή βυζαντινή μουσική άπό τούς παντός είδους υπερμάχους της, έμπεδώνει αυτήν ώς τέχνη και επιστήμη, με την επιστημονική έρευνα άδιαίρετη στην πράξη και στη θεωρία.

Προσπαθούν με τις συκοφαντίες τους νά προκαλέσουν και νά επιτύχουν άπό τή διοίκηση τής Έκκλησίας αλλά και τής Πολιτείας (ύπάρχουν όλες οι άποδείξεις) καταδίκες και άποπομπές προσώπων, καταδίκες και έξοβελισμούς θιάβλων, Ματαιών, Ή επιστημονική άλήθεια δέν μπορεί νά φιωθή με τέτοιες ενέργειες κι αυτό άς τό έχουν ύπ' όψει τους.

Σσφώτατα ή Άγία και Έερα Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Έλλάδος με εγκύκλιό της τόνισε ότι «έμμένονες εις την άποφασιν τού Οικουμενικού Πατριαρχείου και εις την μεθοδολογίαν των τριών διδασκάλων, διότι δέν ύπάρχουν λόγοι άλλαγής των παραδεδομένων εις την βυζαντινήν εκκλησιαστικήν Τέχνην και μουσικήν».

Τό άμείλικτο έρώτημα θεβαίως είναι κατά ποσον οι κοιπτόμενοι ύπέρ τής παραδόσεως «υπερμάχοι» τηρούν τα παραδεδομένα στό έργο και όχι στό λόγια. Η άπάντηση είναι κι αυτή άμείλικτη: Η φθορά τής Χρυσανθίνης σημειογραφίας, που έχει έπέλθει με την ισοπέδωση τής ενέργειας των σημάδιών, έξαιτίας τής κατό κόρον άναλυτικής καταγραφής των φωνητικών ποικιλιών, ή φθορά των διαστημάτων, που διαπιστώνεται ήδη άπο την Πατριαρχική Επιτροπή τού 1881 —1883, συντελοούσης και τής έγγυριού διδασκαλίας διά κλειδοκυμβάλου(!), ή άνεπαρκής θεωρητική γνώση, που συντελεί στη φθορά των μελωδικών γραμμών και στην παραποίηση των μουσικών συνθέσεων, για νά περιοριστώ μόνο σέ δύο — τρεις σοβαρές περιπτώσεις καταστροφής τής μεθόδου των τριών διδασκάλων, αποτελούν δείκτες άρνητικούς για τό παρόν και τό μέλλον τής εκκλησιαστικής μας μουσικής.

Παρήγορο, ώστόσο, είναι τό ότι ή δάσκαλία τής βυζαντινής μουσικής ώς τέχνης και επιστήμης παράγει ήδη ίκανους επιστήμονες, που διακηρύσσουν την επιστημονική άλήθεια λεπτομερέστατα και προς κάθε κατεύθυνση, με γνώση, ζήλο και συνείδηση τής προσφοράς στό μουσικό μας πολιτισμό.

Ένοχλούνται, θεβαία, οι επιστολογράφοί σας για τό ότι δεκάδες άν όχι εκατοντάδες μαθητές μας υπηρετούν με σεβασμό, κατάρτιση και εκκλησιαστικό φρόνημα τά αναλόγια των ιερών ναών, τους ένοχλεί και ή παροχή σ' αυτούς πλήρους και συστηματικής γνώσης τής μουσικής μας, γιατί έτσι άποκαλύπτεται ή δική τους γυμνοτητα. Γι' αυτό και όλη αυτή ή εμπάθεια, ή μισαλλόδοξα και ή άπεγνωσμένη προσπάθειά τους νά μας κατασυκοφαντήσουν στις Έκκλησιαστικές άρχές. Άλλά οι Έκκλησιαστικές άρχές μας και τό έργο μας νωορίζουν και με τις ευχές των εργαζόμαστε, και πάντοτε τηρούνται ένημερες των δραστηριοτήτων και τού έργου μας.

Άς δουλέψουν, λοιπόν, θετικά, άν μπορούν και οι αυτόκλητοι, αυτοδιορισθέντες και αμετανόητοι όπως φαίνεται, «υπερμάχοι», γιατί με συκοφαντίες και ύβρεις τό μόνο, που επιτυγχάνουν είναι νά βρίσκονται κάθε φορά άντιμέτωποι με τή Δικαιοσύνη.

Αυτά, αξιότιμε κ. Διευθυντά, και μόνο για ενημέρωση δική σας και τού άναγνωστικού σας κοινού, με την παράκληση νά δημοσιευθ ή έπιστολή μου στην ίδια θέση όπου δημοσιεύθηκε και ή «διαφωνία» των «υπερμάχων».

Εύχαριστώ για την φιλοξενία.

Μέ τιμή
Λυκούργος Άγγελουπόλος
Άθήναι 10 Ιουλίου 2007